

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: 2S/50/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0823106420
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Piroš
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2026:0823106420.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Piroša a členiek senátu JUDr. Miroslavy Štefčekovej (sudkyňa spravodajkyňa) a JUDr. Michaely Kútikovej, v právnej veci žalobcov: 1/ A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom: B. D. XXX/X, XXX XX E. F. a 2/ A. G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom: I. D. XXX/XX, XXX XX E. J., obaja právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s. r. o., so sídlom: Piaristická 46/276, 911 40 Trenčín, IČO: 36 837 857, proti žalovanému: Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov, so sídlom: Hviezdoslavova 3, 911 01 Trenčín, za účasti: 1/ členovia Slovenského zväzu záhradkárov, Základná organizácia 23 - 55 Dubnica nad Váhom č. 2 Lieskovec, so sídlom: Trenčianska 726/64-47, 018 51 Nová Dubnica, právne zast.: JUDr. Peter Žilinčík, advokát, so sídlom: Centrum I 57/132, 018 41 Dubnica nad Váhom, IČO: 31 917 348, 2/ Slovenský zväz záhradkárov, Základná organizácia 23 - 55 Dubnica nad Váhom č. 2 Lieskovec, so sídlom: Trenčianska 726/64-47, 018 51 Nová Dubnica, IČO: 36 127 281, právne zast.: JUDr. Peter Žilinčík, advokát, so sídlom: Centrum I 57/132, 018 41 Dubnica nad Váhom, IČO: 31 917 348 a 3/ Slovenský pozemkový fond, so sídlom: Búdková 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TN-OOP6-2023/038710-004 zo dňa 17. októbra 2023, takto

rozhodol:

I. Súd rozhodnutie žalovaného Okresného úradu Trenčín, odbor opravných prostriedkov č. OU-TN-OOP6-2023/038710-004 zo dňa 17.10.2023 a rozhodnutie Okresného úradu Trenčín, pozemkový a lesný odbor č. OU-TN-PLO1-2023/000357-091 zo dňa 22.05.2023 **z r u š u j e** a vec vracia prvostupňovému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie.

II. Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcom náhradu dôvodne vynaložených trov konania v úplnom rozsahu, v sume, aká bude vyčíslená v uznesení o výške trov konania, vydanom po právoplatnosti tohto rozsudku, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti uznesenia o výške trov konania.

III. Ďalším účastníkom konania 1/, 2/, 3/ náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Administratívne konanie

Rozhodnutie prvostupňového orgánu

1. Dňa 24.10.2007 podali užívatelia pozemkov Záhradkovej osady – Slovenský zväz záhradkárov - Základná organizácia 23 - 55 Dubnica nad Váhom č. 2 Lieskovec (ďalej ako „ZO Lieskovec č. 2“) na Obvodný pozemkový úrad v Považskej Bystrici (ďalej ako „OPÚ PB“) podľa § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon č. 64/1997 Z. z.“) návrh na vyporiadanie

vlastníctva k pozemkom v predmetnej záhradkovej osade. OPÚ PB rozhodnutím č. H10/00263-049 zo dňa 28.09.2010 prerušil konanie vo veci vyporiadania vlastníctva k pozemkom ZO Lieskovec č. 2 podľa § 29 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej ako „správny poriadok“) na dobu nevyhnutne potrebnú k implementácii práva Európskej únie do vnútroštátneho právneho poriadku. V zriadenej záhradkovej osade nebolo do 31.03.2011 právoplatne schválené vykonanie projektu, preto OPÚ PB pokračoval v konaní podľa § 18c ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. a vyzval Slovenský pozemkový fond (ďalej ako „SPF“) (v tomto súdnom konaní v procesnom postavení ďalšieho účastníka konania 3/) listom č. H11/00232-50 zo dňa 26.05.2011 na zabezpečenie znaleckého posudku pre potreby určenia výšky náhrady za pozemky v predmetnej záhradkovej osade. OPÚ PB rozhodnutím č. H11/00232-52 zo dňa 22.06.2011 prerušil konanie do doručenia znaleckého posudku zo strany SPF. V súlade so zákonom č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, bol dňa 15.05.2014 delimitovaný predmetný spis týkajúci sa konania ZO Lieskovec č. 2 z OPÚ PB-PLO na OPÚ TN-PLO. Na základe vypracovaného znaleckého posudku bola v zmysle § 18c ods. 2 zákona č. 64/1997 Z. z. oznámená užívateľom pozemkov ZO Lieskovec č. 2 pod č. OU-TN-PLO-2016/000543-026 zo dňa 29.01.2016 výška náhrady, t. j. jednotková hodnota pozemkov v obvode zriadenej záhradkovej osady s poučením o možnosti zobrať späť návrh na začatie konania v lehote do 60 dní odo dňa doručenia oznámenia. Užívatelia k tomuto oznámeniu nepodali späťvzatie návrhu na začatie konania. Podľa § 18c ods. 3 zákona č. 64/1997 Z. z., ak správny orgán podľa § 18c ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. konanie nezastaví, zabezpečí aktualizáciu registra pôvodného stavu (ďalej ako „RPS“) a rozhodnutia vydané v konaniach do 31.03.2011 nahradí novými.

2. Okresný úrad Trenčín, pozemkový a lesný odbor (ďalej ako „orgán verejnej správy prvého stupňa“ alebo „prvostupňový orgán“) vyzval listom č. OU-TN-PLO1-2020/00037-047 zo dňa 13.11.2020, SPF k vyhotoveniu dodatku zmluvy na vypracovanie aktualizácie RPS vyporiadavanej ZO Lieskovec č. 2, pričom na základe podpísanej Zmluvy o dielo č. 00041/2022-ZT-0250001/22-00 bol vyhotovený Dodatok č. 1 k Zmluve č. 6/2009-R017/OUV-279 zo dňa 27.08.2009 medzi SPF a zhotoviteľom spoločnosťou GEOMETRA, s.r.o. Dňa 17.05.2022 zhotoviteľ doručil prvostupňovému orgánu vypracovaný elaborát aktualizovaného RPS.

3. Prvostupňový orgán podľa § 7 ods. 4 zákona č. 64/1997 Z. z. oznámil začatie konania v obvode zriadenej ZO Lieskovec č. 2 verejnou vyhláškou č. OU-TN-PLO1/2022-000326-061 zo dňa 14.07.2022 a zároveň podľa § 8 ods. 3 zákona č. 64/1997 Z. z. doručil vlastníkom, ktorých miesto trvalého pobytu je známe „Oznámenie o začatí konania a zaslanie výpisu z aktualizovaného RPS v zriadenej ZO Lieskovec č. 2“ č. OU-TN-PLO1-2022/000326-062, 063 zo dňa 14.07.2022. Voči oznámeniu o začatí konania a zaslaní výpisu aktualizovaného RPS č. OU-TN-PLO1-2022/000326-062, 063 zo dňa 14.07.2022 podali A. B. C. a A. G. H. (v tomto súdnom konaní v procesnom postavení žalobcov) námietky, o ktorých rozhodol prvostupňový orgán rozhodnutím č. OU-TN-PLO1-2023/000357-091 zo dňa 22.05.2023 (ďalej ako „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie prvostupňového orgánu“) tak, že v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. podaným námietkam nevyhovel. Proti prvostupňovému rozhodnutiu bolo zo strany žalobcov podané odvolanie.

Rozhodnutie žalovaného

4. O podanom odvolaní žalobcov rozhodol Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov (ďalej ako „žalovaný“) rozhodnutím č. OU-TN-OOP6-2023/038710-004 zo dňa 17.10.2023 (ďalej ako „rozhodnutie žalovaného“ alebo „napadnuté rozhodnutie“), ktorým rozhodnutie prvostupňového orgánu, ktorým podľa § 9 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. podaným námietkam nevyhovel, potvrdil a odvolanie zamietol. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný k otázke legitimity ZO Lieskovec č. 2 uviedol, že túto posudzoval už predchodca prvostupňového orgánu pri podaní návrhu na začatie konania o vyporiadanie vlastníctva k pozemkom v záhradkovej osade, pričom na základe opätovného prešetrenia dokladov potrebných na začatie konania považoval záhradkovú osadu za riadne zriadenú podľa § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z., nájomnú zmluvu za uzavretú v súlade s platnou právnou úpravou a návrh na vyporiadanie vlastníctva za zákone podaný. K absencii predloženia Zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov zo dňa 01.02.1983 a geometrického plánu zo dňa 30.06.1989 konštatoval, že osvedčovací doložka na zmluve zo dňa 07.05.2009 nepreukazuje, že v čase podania návrhu na začatie konania nebol prvostupňovému orgánu predložený originál zmluvy. Žalovaný poukázal na to, že k zmluve bol predložený aj geometrický plán zo dňa 30.06.1989 na oddelenie záhrad (ďalej ako „geometrický plán zo dňa 30.06.1989“) overený Krajskou správou geodézie a kartografie

v Banskej Bystrici, ktorým sa zosúladiť písomná a grafická časť zmluvy, teda z častí parcel E KN č. 784 a č. 791 uvedených v zmluve bola geometrickým plánom vytvorená parcela E KN 784/2 o výmere 69 202 m². K namietanej platnosti predmetnej zmluvy z dôvodu absencie podpisov dvoch štatutárov a geometrického plánu žalovaný uviedol, že úsudok o platnosti zmluvy a vyriešenie legitimity navrhovateľa vykonal právny predchodca, ktorý začal konanie podľa zákona č. 64/1997 Z. z., pričom o správnosti úsudku právneho predchodcu nebol dôvod pochybovať. Uviedol, že užívatelia záhradkovej osady preukázali podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 64/1997, že ZO Lieskovec č. 2 je zriadenou záhradkovou osadou, ktorá bola zriadená do 24.06.1991 na pozemkoch, ku ktorým bola uzavretá Zmluva o dočasnom užívaní pozemku medzi Slovenským zväzom záhradkárov alebo jeho organizačnou zložkou, alebo jej členom a organizáciou, ktorá mala k pozemku právo správy, a to predložením Zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov časti E KN parcel č. 784 a č. 791 o výmere 69 202 m² uzavretej medzi Závodmi ťažkého strojárstva, národný podnik, Dubnica nad Váhom a ZO Lieskovec č. 2, ktorá bola uzavretá dňa 01.02.1983 (ďalej ako „Zmluva o dočasnom užívaní pozemkov zo dňa 01.02.1983“). Ďalej túto skutočnosť podľa žalovaného preukázali potvrdením vydaným Slovenským zväzom záhradkárov - Republikový výbor zo dňa 07.12.2007, v ktorom je uvedené, že ZO Lieskovec č. 2 vznikla na ustanovujúcej schôdzi dňa 19.02.1982 odčlenením od ZO Slovenského zväzu záhradkárov 23 - 4 Dubnica nad Váhom. V centrálnej evidencii Slovenského zväzu záhradkárov - Republikový výbor je ZO Lieskovec č. 2 zaregistrovaná od uvedeného dátumu pod evidenčným číslom 23 - 55 ako záhradková osada, pričom návrh na začatie konania užívatelia podali v čase trvania zmluvy. V kontexte namietanej platnosti predmetnej zmluvy žalovaný poukázal na rozhodnutia vydané v správnom súdnom konaní Najvyšším súdom SR sp. zn. 6Sžrk/12/2019 zo dňa 05.08.2020 a Krajským súdom v Trenčíne sp. zn. 13S/51/2018 zo dňa 23.11.2019, pričom zdôraznil, že aj kasačný súd konštatoval, že otázku legitimity navrhovateľa, ktoré začalo podaním navrhovateľa dňa 24.10.2007, ktorý svoju legitimitu odvodzuje od potvrdenia Slovenského zväzu záhradkárov a platnosti zmluvy, je kompetentný hodnotiť príslušný správny orgán v konaní podľa zákona o záhradkových osadách. Vo vzťahu k námietkam žalobcov o tom, že ZO Lieskovec č. 2 nie je spôsobilá byť účastníkom konania s ohľadom na nesplnenie podmienky nadpolovičnej väčšiny užívateľov a ich obhospodarujúcej výmery, žalovaný poukázal na to, že týmito podmienkami sa na začiatku konania zaoberal a vyporiadal sa s nimi právny predchodca prvostupňového orgánu. Zdôraznil, že iba časť výmery (16 758 m²) pozemkov uvedených v zmluve tvorí obvod vyporiadavanej záhradkovej osady, na základe čoho bolo preukázané splnenie podmienky podania návrhu na vyporiadanie kvalifikovanou väčšinou. Žalovaný konštatoval, že bolo vykonané preverenie zoznamu členov a výmery spoločných pozemkov ku dňu podania návrhu a následne bolo preskúmané doloženie kúpnej zmluvy č. 4K 183698 zo dňa 12.08.1998 uzatvorenej medzi časťou užívateľov ZO Lieskovec č. 2 a vlastníkom SPF, ktorou bolo preukázané vyporiadanie časti záhradkovej osady, na základe čoho podľa žalovaného do konania vstúpila zvyšná časť nevyporiadanej záhradkovej osady podľa § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997. Zdôraznil, že návrh na začatie konania podľa zákona č. 64/1997 Z. z. podali užívatelia pozemkov o výmere 16.758 m² z čoho vyplýva, že návrh na začatie konania podalo prostredníctvom splnomocnených zástupcov 42 užívateľov pozemkov, ktorí tvoria nadpolovičnú väčšinu užívateľov, ktorí užívajú nadpolovičnú výmeru plochy a prislúchajúci podiel výmery spoločných pozemkov a ktorí preukázali, že vlastníci s nimi neuzatvorili kúpne zmluvy, čím splnili podmienky uvedené v § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. V kontexte uvedeného poukázal na to, že legitimita začatia konania v časti ZO Lieskovec č. 2 je podporená stanoviskom MPRV SR č. 2219/2008-420 zo dňa 12.05.2008 k začatiu konania podľa § 7 zákona č. 64/1997 Z. z., v ktorom je uvedené, že ak sa časť záhradkárov s vlastníkmi dohodne, čo je v prípade ZO Lieskovec č. 2 uskutočnený predaj pozemkov SPF, posudzuje sa splnenie § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. u tých užívateľov záhradiek, ktorý sa s vlastníkmi pozemkov nedohodli, prípadne vlastníci na ich návrh kúpnej zmluvy nereagovali. K poukazu žalobcov na nelegálnosť pôsobenia členov ZO Lieskovec č. 2 na časti parcely č. 791/2 žalovaný uviedol, že túto skutočnosť nepovažoval za prekážku riadneho zriadenia záhradkovej osady, pretože záhradkové osady vznikali práve na plochách, ktoré boli ťažko obhospodarovateľné vtedy obvyklým spôsobom. Posudzovanie legálnosti, prípadne nelegálnosti existujúcich stavieb v záhradkovej osade podľa žalovaného nie je predmetom konania a je v kompetencii príslušného stavebného úradu. Vo vzťahu ku geometrickému plánu zo dňa 30.06.1989 uviedol, že slúžil na oddelenie vyporiadaných ani nevyporiadaných záhrad a zosúladiť sa ním písomná a grafická časť zmluvy, pričom dlhodobo je súčasťou spisu a je citovaný v niekoľkých listinách tvoriacich spisovú dokumentáciu v ZO Lieskovec č. 2. Na záver žalovaný uviedol, že pri rozhodovaní vychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, zaoberal sa všetkými dôkazmi žalobcov a postupoval podľa zákona č. 64/1997 Z. z. pričom dospel k záveru o tom, že neboli porušené ani ohrozené právom chránené záujmy žalobcov a pri rozhodovaní bol dodržaný zákonný postup.

Správna žaloba

5. Žalobcovia sa včas podanou správnu žalobou domáhali preskúmania zákonnosti a zrušenia napadnutého rozhodnutia, rozhodnutia prvostupňového orgánu a vrátenia veci prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie. V podanej žalobe uviedli, že napadnuté rozhodnutie považujú za nezákonné preto, že vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia; je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov; zistenie skutkového stavu žalovaným bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci; skutkový stav, ktorý vzal žalovaný za základ napadnutého rozhodnutia, je v rozpore s jeho administratívnym spisom alebo v ňom nemá oporu a zároveň došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej.

6. Žalobcovia považovali návrh na začatie konania o vypořádání vlastníctva k pozemkom ZO Lieskovec č. 2 v celom rozsahu za nedôvodný, neodôvodnený, šikanózný a hraničiaci so zneužívaním práva. Namietali neplatnosť Zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov zo dňa 01.02.1983 z dôvodu, že táto zmluva bola podpísaná iba jedným podpisom bez akéhokoľvek označenia či definície funkcie, pričom žalobcom nie je známa skutočnosť, či sa vôbec jednalo o vlastnoručný podpis člena štatutárneho orgánu. Namietali, že takýto podpis osoby nedefinovanej je v obsahu zmluvy obsiahnutý len jeden, napriek tomu, že na platnosť zmluvy podľa v rozhodnom čase platných právnych predpisov sa vyžadoval a bol potrebný vlastnoručný podpis dvoch členov štatutárneho orgánu. Odôvodnenie týkajúce sa platnosti zmluvy a vyriešenia legitimity navrhovateľa uvedené v napadnutom rozhodnutí žalobcovia považovali za zavádzajúce. Žalobcovia namietali, že rozhodnutiami vydanými v správnom súdnom konaní, na ktoré orgány verejnej správy poukazovali, bola potvrdená skutočnosť, že platnosťou zmluvy je povinný sa zaoberať orgán verejnej správy, čo si nesprávne tieto orgány interpretovali tak, že ak ich predchodca začal konanie, tak túto otázku vyriešil za nich a ak konanie začalo, tak právny predchodca rozhodol, že zmluva predložená navrhovateľmi je platná. Podľa žalobcov je takýto postup a jeho odôvodnenie absurdné, pretože žalobcom sa javí, že orgán verejnej správy sa vyhovára na svojho predchodcu, ktorý konanie začal a týmto sa žalovaný ako aj prvostupňový orgán fakticky odmietli k otázke namietanej platnosti zmluvy relevantne vyjadriť a odkazovali na konanie právneho predchodcu. Žalobcovia v tejto súvislosti poukázali aj na spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam žalobcami na základe prevodu prostredníctvom kúpnej zmluvy uzatvorenej so spoločnosťou TAMAT, s.r.o. a skutočnosti súvisiace s uskutočnením dražby, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti v tom čase zapísané na LV č. XXXX obce J. E. G., k. ú. B., vlastníkom ktorých bol v exekučnom konaní ZTS-Dubnica nad G. B., C. v celosti.

7. Žalobcovia namietali neplatnosť zmluvy aj z dôvodu absencie predmetu zmluvy, ktorý predstavuje jednu z podstatných náležitostí akejkoľvek zmluvy. Zdôraznili, že podľa čl. I. zmluvy ZTS ako operatívny správca nehnuteľností - pozemkov v k. ú. J. E. G. prenechal ZO Lieskovec č. 2 vo výmere 69 200 m² podľa priloženého geometrického plánu do bezodplatného už dočasného užívania pre zamestnancov ZTS za účelom zriaďovania záhradkovej osady, podľa čl. VIII.

8. Žalobcovia namietali, že túto zmluvu navrhovateľa predložili v overenej fotokópii, kde bolo na osvedčovacej doložke zo dňa 07.05.2009 uvedené že táto listina doslovne súhlasí s originálom skladajúcich sa z dvoch strán a ide o úplný odpis. Návrh navrhovateľov bol zo dňa 24.10.2007, na základe čoho je podľa žalobcov zrejmé, že k návrhu nemohla byť zmluva priložená, pretože osvedčovacia doložka je zo dňa 07.05.2009. Zároveň bolo preukázané, že pri podpise zmluvy nebol vyhotovený žiadny geometrický plán, pretože zmluva mala iba 2 strany a zrejme bola k návrhu na začatie konania priložená dodatočne, a to nepochybne bez akéhokoľvek geometrického plánu.

9. Žalobcovia namietali absenciu geometrického plánu, ktorý podľa nich v žiadnom prípade nemohol byť prílohou zmluvy zo dňa 01.02.1983 a ktorý bol vyhotovený dňa 30.06.1989. Tvrdenie žalovaného, že k zmluve mal byť priložený geometrický plán bolo podľa žalobcov nepravdivé a nevychádzalo z posúdenia skutočného stavu. Žalobcovia uviedli k tvrdeniam žalovaného a prvostupňového orgánu týkajúcim sa geometrického plánu zo dňa 30.06.1989, že o jeho existencii sa dozvedeli až z vyjadrenia prvostupňového orgánu k námietkam. Žalobcovia uviedli, že disponujú kompletnou fotokópiou správneho spisu, v ktorej sa však geometrický plán nenachádzal, teda buď geometrický plán v spise nebol alebo nebol žalobcom prefotený a riadne poskytnutý, napriek ich žiadosti o fotokópiu celého spisu

a žalobcovia sa domnievajú, že geometrický plán bol zo spisu vyňatý. Žalobcovia namietali, že podľa nich bolo so správnym spisom neoprávnené manipulované na základe čoho podali dňa 05.06.2023 na Úrad špeciálnej prokuratúry Bratislava, oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie korupčnej trestnej činnosti. Podľa žalobcov ZO Lieskovec č. 2 vôbec nie je oprávnená domáhať sa vyporiadania pozemkov z parcely č. 784/2, pretože podľa zmluvy ju nemala ponechať do dočasného užívania, nakoľko absentoval geometrický plán, ktorý mal byť prílohou zmluvy, a teda mal byť podľa žalobcov vyhotovený pred dátumom podpisu zmluvy, t. j. pred 01.02.1983. Podľa názoru žalobcov z uvedených dôvodov zmluva trpela takou vážnou vadou, že bola postihnutá absolútnou neplatnosťou, a preto správne konanie ani nemalo začať, pričom na opakované námietky žalobcov v tomto smere mali prvostupňový orgán a žalovaný zaujať jasné a relevantné stanovisko s náležitým právnym odôvodnením, prečo zmluvu považovali za platnú.

10. Žalobcovia ďalej namietali nedostatok aktívnej legitímácie žiadateľa poukazujúc na § 30 ods. 1 písm. a) zákona č. 64/1997 Z. z. v spojení s § 7 ods. 1 tohto zákona. Podľa žalobcov, žalovaný ani prvostupňový orgán nevenovali náležitú pozornosť otázke, ako je z právneho hľadiska potrebné vykladať podmienku možnosti začatia daného konania na návrh nadpolovičnej väčšiny užívateľov, ktorí užívajú nadpolovičnú výmeru plochy, nakoľko v tomto smere žalovaný a prvostupňový orgán podľa nich uviedli len vágne konštatovanie, že táto podmienka mala byť zo strany užívateľov pozemkov splnená. Tento svoj názor však konajúce orgány podľa žalobcov nepodložili žiadnou právnou argumentáciou a neposkytli relevantné právne odôvodnenie. Podľa žalobcov sa orgány verejnej správy vôbec nevysporiadali s ich námietkou týkajúcou sa počtu členov ZO Lieskovec č. 2 v dobe podania návrhu, neodôvodnili, koľko členov mala alebo má mať ZO Lieskovec č. 2 a koľko z nich je nadpolovičná väčšina, aká je výmera pozemkov, ktorú ZO Lieskovec č. 2 užívala/alebo užíva v čase podania návrhu, kde žalobcovia namietali, že ZO Lieskovec č. 2 užíva/alebo užívala 69 202 m² a že počet členov ZO Lieskovec č. 2 je 155. Žalobcovia namietali, že ZO Lieskovec č. 2 sa nezmenšila tým, že časti jej členov boli odpredané do vlastníctva pozemkov zo strany SPF. Podľa žalobcov ZO Lieskovec č. 2 má stále rovnaký počet členov, a to v rozmedzí od 155 do 361 členov a užíva výmeru pozemkov 69 202 m², akurát časť pozemkov je vyporiadaná kúpnu zmluvou uzatvorenou s SPF a časť je nevyporiadaná, o čom sa vedie toto konanie. Žalobcovia namietali, že bolo povinnosťou žalovaného sa s touto námietkou žalobcov relevantne vysporiadať a poskytnúť náležité odôvodnenie právneho záveru, ku ktorému mal žalovaný dospieť, a to na základe zisteného skutočného stavu. Vyhlásenie navrhovateľa, o tom, že má 42 členov a že iba oni sú členmi ZO Lieskovec č. 2 užívajúcí výmeru 16 758 m² žalobcovia považovali za zavádzajúce a klamlivé, pričom zákon neumožňuje v prípade, ak zbytková časť pozemkov nebola vyporiadaná, aby zvyšní členovia záhradkarskej osady so zvyšnou časťou nevyporiadaných pozemkov boli účastníkmi konania podľa § 7 ods. 1 písm. a) zákona č. 64/1997 Z. z. Podľa žalobcov orgány verejnej správy sa s ich námietkami vôbec nevysporiadali, neuskutočnili žiadne šetrenie alebo preverenie týchto skutočností, a to napriek tomu, že je to ich povinnosťou a tiež zásadnou skutočnosťou na posúdenie, či správne konanie bolo vykonané v súlade so zákonom.

11. Žalobcovia tiež namietali, že pôsobenie členov ZO Lieskovec č. 2 na časti parcely č. 791/2 je nelegálne. Podľa žalobcov tento pozemok nebol nikdy delimitovaný pôvodným správcom do Poľnohospodárskeho pôdneho fondu v správe SPF, ktorú skutočnosť považujú za zásadnú prekážku riadneho zriadenia záhradkovej osady. Zdôraznili, že na tejto parcele sa nachádzajú stavby postavené bez riadneho stavebného povolenia a tento stav je dlhodobou tolerovanou príslušnými orgánmi samosprávy a štátnej správy, a to na ťarchu vlastníkov pozemkov.

12. Žalobcovia namietali, že správne orgány nedostatočne posúdili a vyhodnotili písomnosti predložené zo strany užívateľov pozemkov ZO Lieskovec č. 2, ktoré predložili dňa 24.10.2007 k návrhu na začatie konania a ktoré žalobcovia niekoľkokrát spolu so SPF opakovane namietali. Podľa žalobcov orgány verejnej správy nedostatočne odôvodnili svoj postup v súvislosti s vyhodnotením písomností, ktoré boli zo strany užívateľov pozemkov ZO Lieskovec č. 2 predložené, pričom zo strany žalovaného nebolo na žiadnom mieste špecifikované, na základe akých konkrétnych dôvodov podstatných vo vzťahu k danému prípadu považoval dôkazy a listiny predložené zo strany užívateľov pozemkov ZO Lieskovec č. 2 za dostatočné.

13. Žalobcovia poukázali tiež na to, že navrhovaná kúpna cena, za ktorú by užívatelia mali nadobudnúť na základe podaného návrhu podľa § 7 ods. 1 písm. a) zákona č. 64/1997 Z. z. do svojho vlastníctva pozemky patriace žalobcom, predstavuje len akýsi výsmech navrhovateľov

voči žalobcom ako zákonným a legitímnym vlastníkom pozemkov, pretože navrhovaná cena je absolútne neadekvátne, podhodnotená a v žiadnom prípade nezodpovedá reálnej cene predmetných pozemkov, ich kvalite a využitiu. Zdôraznili, že na danom mieste sa nachádza zemník ílovitých zemín, pričom podľa fyzikálno-mechanických skúšok je ich nepriepustnosť stanovená koeficientom $K_{max}/1 \times 10^{-11} S^{-1}$, čo je vysoko kvalitný materiál do hydroizolačných vrstiev stavby skládky odpadov. Podľa žalobcov je takýmto neakceptovateľným spôsobom zo strany samotných orgánov zastupujúcich štát zasahované do ich vlastníckeho práva garantovaného Ústavou SR ako aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

14. Žalobcovia tiež uviedli, že navrhli vykonanie dôkazu vyžiadanim si a preverení zoznamu členov ZO Lieskovec č. 2 a výmery spoločných pozemkov, ktoré užívajú ku dňu podania návrhu, ktorý dôkaz však prvostupňový orgán nevykonal a s týmto návrhom žalobcov sa nevyporiadal ani žalovaný, ktorý postup, respektíve nečinnosť, nebola v obsahu napadnutých rozhodnutí podľa žalobcov žiadnym spôsobom odôvodnená. Pochybenie prvostupňového orgánu bolo konštatované aj Upovedomením o spôsobe vybavenia podnetu - prijatie prokurátorského opatrenia zo dňa 23.01.2023, v ktorom bolo konštatované, že prvostupňový orgán žiadnym spôsobom neodôvodnil, prečo by údajne nemalo byť možné zastavenie konania. Podľa žalobcov žalovaný aj prvostupňový orgán porušili všetky zásady, na ktorých je budovaný správny poriadok, nevykonali vlastné šetrenia a ani šetrenia navrhované žalobcami, aby bolo jasne preukázané, či navrhovatelia sú spôsobilými účastníkmi konania a či vedené správne konanie je zákonné. Žalobcovia neakceptujú skutočnosť, že žalovaný ani prvostupňový orgán sa s ich námietkami relevantne nevyšporiadal, respektíve tieto úplne opomenul. Zdôraznili, že ako účastníci konania preukázali, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia návrhu na začatie konania a listín k nemu priložených, pričom prvostupňový orgán resp. jeho predchodca toto konanie nemal začať a predmetné správne konanie malo byť zastavené. Podľa názoru žalobcov závery, ku ktorým mal dospieť žalovaný ako aj prvostupňový orgán nezodpovedajú skutkovému stavu konkrétneho prípadu a ich postup nezodpovedá zásadám správneho konania.

15. Žalobcovia ďalej na stranách č. 22 až č. 27 uviedli zhrnutie podanej správnej žaloby a na stranách č. 27 až č. 31 poukázali na súvisiacu právnu úpravu.

Doplnenie správnej žaloby

16. Žalobcovia v doplnení správnej žaloby zo dňa 12.03.2024 doplnili ďalších účastníkov konania v zmysle zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej ako „SSP“). Zároveň uviedli, že z objektívneho hľadiska nie je v možnostiach žalobcov hodnoverne overiť, posúdiť, porovnať ani zistiť aktuálnosť zoznamu členov Slovenského zväzu záhradkárov, Základná organizácia 23 - 55 Dubnica nad Váhom č. 2 Lieskovec ako žiadateľov, resp. navrhovateľov konania podľa § 7 zákona č. 64/1997 Z. z., ako ani jeho hodnovernosť, pretože tento zoznam nie je verejne dostupný a disponuje ním len A. B. K. ako predseda Slovenského zväzu záhradkárov, Základná organizácia 23 - 55 Dubnica nad Váhom č. 2 Lieskovec. Správne mu súdu navrhli, aby ako dôkaz vyžiadaval od A. B. K. ako predsedu Slovenského zväzu záhradkárov, Základná organizácia 23 - 55 Dubnica nad Váhom č. 2 Lieskovec, aktuálny a presný zoznam členov tohto zväzu.

Vyjadrenie žalovaného

17. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 25.03.2024 uviedol, že žalobu považuje za nedôvodnú a navrhol jej zamietnutie.

18. Konštatoval, že žaloba je rozpisovaná na 33 stranách a žalobcovia v nej zbytočne rozsiahlo citovali ustanovenia niekoľkých právnych noriem, ktorých citáciou sa snažili zneprehľadniť žalobu a dôsledne sa nevenovali konaniu a podstate zákona č. 64/1997 Z. z. Podľa žalovaného je žaloba postavená na osobných pocitoch a hádkach, čoho dôkazom sú podľa neho tvrdenia typu „údajne mali byť“, „sa malo začať“, „mali údajne splniť“, „malo dôjsť“, pričom žalovaný zastáva názor, že v konaní podľa zákona č. 64/1997 Z. z. konanie riadne prebehlo a konalo sa. Podľa žalovaného žalobcovia sa zbytočne venovali v odôvodnení žaloby rozhodnutiam, ktoré už dávnejšie nadobudli právoplatnosť a nie sú predmetom súdneho prieskumu. V konaní podľa zákona č. 64/1997 Z. z. platí zásada, že každá fáza, či etapa, je ukončená právoplatným rozhodnutím a až následne sa pokračuje v ďalšej fáze, resp. etape. Z uvedeného vyplýva, že ak orgán verejnej správy na začiatku konania posúdil, že dôvody na začatie

konania boli splnené a konanie v súlade s § 7 ods. 4 zákona č. 64/1997 Z. z. orgán verejnej správy začal, žalovaný o tom nemal dôvod pochybovať a v ďalších etapách už dôvody na začatie konania neskúmal.

19. Žalovaný poukázal na to, že žalobcovia v čl. IV., v bodoch 1 a 2 jasne popísali dôvody žaloby, ktorými nie je konanie podľa zákona č. 64/1997 Z. z., ale obchodné a podnikateľské záujmy a zábery obchodnej spoločnosti UNIKOMAS, a.s., na základe čoho mal žalovaný za to, že v zmysle tohto článku žaloby má byť žaloba odmietnutá, pretože uvedené súvislosti nie sú predmetom konania podľa zákona č. 64/1997 Z. z.

20. Žalovaný poukázal tiež na to, že otázku legitimity ZO Lieskovec č. 2 žalobcovia spochybňovali podaním správnych žalôb na Okresnom súde Trenčín, ktorý žaloby zamietol, pričom rozsudky Okresného súdu Trenčín potvrdil aj Krajský súd Trenčín a Najvyšší súd SR. Podľa žalovaného tak z uvedeného vyplynulo, že zmluva medzi ZO Lieskovec č. 2 a Závodmi ťažkého strojárstva, národný podnik Dubnica nad Váhom, bola riadne uzatvorená a platná a ZO Lieskovec č. 2 je legitímnou záhradkovou organizáciou, a preto sa konanie podľa zákona č. 64/1997 Z. z. riadne začalo a riadne sa v ňom pokračuje.

21. Žalovaný sa nestotožnil s tvrdeniami žalobcov uvedených v bodoch 26 až 27 žaloby. Zdôraznil, že zamestnankyňa orgánu verejnej správy sama určuje priebeh ústneho prerokovania, námietky a podmienky priebehu konania jej v žiadnom prípade nemôže stanovovať namietajúci. Nesúhlasil s tvrdením žalobcov o neodbornosti zamestnankyne a jej neadekvátnom postoji a prístupe, vzhľadom k tomu, že uvedená zamestnankyňa má s konaním podľa zákona č. 64/1997 Z. z. dlhoročnú prax a toto konanie riadi vo viacerých záhradkových osadách v pôsobnosti Okresného úradu Trenčín. Konštatoval, že k prerokovaniu námietky zamestnankyňa nie je povinná prizývať všetkých účastníkov konania, ale najmä tých, ktorých sa námietka týka, pričom je výlučne na jej zväžení, koho k prerokovaniu námietky prizve. V konaní sa musí riadiť špeciálnou právnou normou, ktorou je zákon č. 64/1997 Z. z., v subsidiarite so zákonom č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon č. 330/1991 Zb.“). Žalovaný v tejto súvislosti uviedol, že žalobcovia na postup zamestnankyne podali sťažnosť, prešetrovanú organizačným odborom Okresného úradu Trenčín, ktorý ju vyhodnotil ako neopodstatnenú, z čoho vyplynulo, že nebol zistený nesúlad s ustanoveniami príslušných právnych predpisov, na základe čoho zamestnankyňa postupovala správne. Za absolútne irelevantné považoval žalovaný tvrdenie žalobcov o tom, že záhradkári sú osobami, ktoré chcú neoprávnene nadobudnúť do svojho vlastníctva pozemky patriace žalobcom, ktorými tvrdeniami žalobcovia popierajú podstatu a princípy zákona č. 64/1997 Z. z., ktorý bol schválený Národnou radou SR.

22. Žalovaný považoval dôvody správnej žaloby uvedené v čl. VI. za zavádzajúce, irelevantné a manipulačné, založené na osobných pocitoch a názoroch žalobcov, ktorými nemôže byť žalovaný ani správny súd viazaný. Vo vzťahu k opätovnému spochybňovaniu platnosti zmluvy uzatvorenej medzi ZO Lieskovec č. 2 a Závodmi ťažkého strojárstva, národný podnik Dubnica nad Váhom, žalovaný uviedol, že súvislosťami s platnosťou zmluvy, legitimitou ZO Lieskovec č. 2 a návrhom na vyporiadanie vlastníckych vzťahov, sa zaoberal Okresný súd Trenčín, Krajský súd Trenčín a Najvyšší súd SR v rokoch 2016 až 2020, čo aj sami žalobcovia potvrdili v podanej žalobe. Žalovaný uviedol, že rozsudkami súdov boli žaloby zamietnuté, resp. odmietnuté a žalovaný nemá dôvod o rozsudkoch súdov pochybovať. Z uvedeného podľa neho vyplýva, že ZO Lieskovec č. 2 je legitímna, nie je dôvod o nej pochybovať a návrh na vyporiadanie vlastníckych vzťahov bol podaný zákonne. Konštatoval, že pokiaľ nebola spochybnená legitimita ZO Lieskovec č. 2 súdmi, žalovaný ani správny orgán o jej legálnosti nemá dôvod pochybovať a zavádzajúcimi názormi žalobcov nie je viazaný. Zdôraznil, že konanie podľa zákona č. 64/1997 pozostáva z viacerých na seba nadväzujúcich etáp, pričom ukončením jednej etapy sa pokračuje v ďalšej etape. Pokiaľ bola uznaná legitimita ZO Lieskovec č. 2 a boli splnené zákonné podmienky na začatie konania podľa zákona, pokračoval správny orgán ďalšou fázou, tzn. určením znalca na vyhotovenie znaleckého posudku a vypracovaním RPS. V tejto fáze sa už správny orgán nemôže späťne zaoberať právoplatnosťou zmluvy a musí v súlade so zákonom č. 64/1997 Z. z. pokračovať v ďalších etapách. Zdôraznil, že opakovanými žalobami a neopodstatnenými sťažnosťami zo strany žalobcov sa konanie v riešenej záhradkovej osade neúmerne predlžuje, pričom to nie je spôsobené vinou orgánu verejnej správy alebo nesprávneho postupu v konaní, ale vinou žalobcov.

23. Žalovaný zdôraznil, že žalobcovia by si mali uvedomiť, že predmetom konania nie sú obchodno-podnikateľské záujmy spoločnosti UNIKOMAS, a.s. a žalobcov. Členovia ZO Lieskovec č. 2 sa počas niekoľkých desaťročí o predmetné pozemky pracovito starali, pôdu zúrodňovali a skvalitňovali, pričom žalobcovia sa v záujme spoločnosti UNIKOMAS, a.s. vehementne snažia túto skutočnosť poprieť a na práva záhradkárov neprihliadajú. Pred začatím konania podľa zákona č. 64/1997 Z. z. žalobcovia pritom mali možnosť odkúpiť od členov ZO Lieskovec č. 2 stavby a trvalé porasty, pričom túto možnosť nevyužili. Vo vzťahu k žalobcami namietaným skutočnostiam o tom, že stavby neboli schválené riadnym stavebným konaním žalovaný uviedol, že táto skutočnosť nie je predmetom konania podľa zákona č. 64/1997 Z. z. a nelegálnosť stavieb rieši príslušný stavebný úrad.

24. Žalovaný zdôraznil, že podstatou záhradkových pozemkových úprav je vykonať vyporiadanie vlastníctva k pozemkom v zriadených záhradkových osadách, ktoré spočíva vo vykonaní pozemkových úprav k tým pozemkom, ktoré ich vlastníci nepredali ich užívateľom. Záhradkové pozemkové úpravy spočívajú v tom, že užívateľom sa prizná vlastníctvo k novovytvoreným pozemkom a pôvodným vlastníkom sa prizná vyrovnanie v podobe náhradných pozemkov alebo v peniazoch. Celý proces pozostáva z viacerých na seba nadväzujúcich etáp končiacich sa rozhodnutím, pričom ukončenie jednej etapy právoplatným rozhodnutím je predpokladom začatia ďalšej etapy. Toto viac etapové konanie prebieha v súlade so zákonom č. 64/1997 Z. z., s aplikovaným rozsudkom Európskeho súdu pre ľudské práva, zákonom č. 330/1991 Zb. a správnym poriadkom. Zdôraznil, že všetky tieto právne normy sú v súlade s najvyšším zákonom Slovenskej republiky – Ústavou Slovenskej republiky, a preto prvostupňový orgán a žalovaný v doterajšom konaní postupovali v súlade s Ústavou SR. Konštatoval, že vlastnícke právo k pozemkom v ZO Lieskovec č. 2 zo strany žalovaného žalobcom nikdy nebolo odopreté alebo vzaté a v súlade s konaním podľa zákona č. 64/1997 Z. z. dochádza k jeho vyporiadaniu.

Vyjadrenie žalobcov po nahliadnutí do súdneho spisu

25. Žalobcovia vo svojom vyjadrení zo dňa 14.05.2024 uviedli, že po nahliadnutí do súdneho spisu u nich vznikla dôvodná obava, že s administratívnym spisom prvostupňového orgánu bolo neoprávnene manipulované, nakoľko administratívny spis nezodpovedá pôvodnému obsahu. Z jeho obsahu boli podľa žalobcov vyňaté viaceré rozhodujúce dokumenty a zároveň iné dokumenty, ktoré súčasťou administratívneho spisu doposiaľ neboli, sú v ňom „zrazu“ obsiahnuté.

26. Žalobcovia poukázali na to, že u prvostupňového orgánu si dali ešte v roku 2022 vyhotoviť kópiu kompletného administratívneho spisu, ktorú ich právna zástupkyňa prevzala dňa 15.12.2022. Konštatovali, že po porovnaní administratívneho spisu, ktorým disponujú a administratívneho spisu prvostupňového orgánu, vstúpili u nich do popredia závažné nedostatky spájajúce sa s dokumentami tvoriacimi jeho obsah. Uviedli, že obsah administratívneho spisu prvostupňového orgánu pripojený k súdnemu spisu nie je riadne zoradený podľa očíslovania jednotlivých listín, ale absentujú v ňom viaceré rozhodujúce dokumenty a zároveň iné dokumenty, ktoré doposiaľ jeho súčasťou neboli, súčasť administratívneho spisu tvoria. V kontexte uvedeného žalobcovia poukázali na to, že v obsahu administratívneho spisu predloženého prvostupňovým orgánom správneho súdu sa nenachádzajú vyjadrenia SPF zo dňa 13.11.2007, 28.12.2007, 20.02.2008 a 16.02.2009. Žalobcovia sa domnievajú, že tieto vyjadrenia boli z obsahu administratívneho spisu neoprávnene vyňaté, pretože pôvodne boli súčasťou administratívneho spisu a mali by tvoriť jeho neoddeliteľnú súčasť aj naďalej.

27. Ďalej žalobcovia uviedli, že skutočnosťou preukazujúcou ich obavu o manipulácii so spisom je, že v obsahu administratívneho spisu sa nachádzali 3 geometrické plány, a to konkrétne geometrický plán z roku 1996, z roku 1989 a z roku 2007. Geometrický plán z roku 1989 však podľa žalobcov doposiaľ súčasť administratívneho spisu nikdy netvoril. Žalobcovia od počiatku namietali, že tento geometrický plán, ktorý mal byť aj prílohou Zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov zo dňa 01.02.1983, nebol uvedený v návrhu, nebol priložený k zmluve a v administratívnom spise sa nenachádzal. Pre žalobcov je záťažujúce, akým spôsobom sa geometrický plán z roku 1989 mohol stať súčasťou administratívneho spisu predloženého správneho súdu, keď doposiaľ fyzicky v podstate neexistoval a nikdy súčasťou administratívneho spisu nebol. V kontexte uvedeného žalobcovia poukázali na skutočnosť, že na ich strane už v minulosti vznikla dôvodná obava o neoprávnenej manipulácii s obsahom administratívneho spisu, na základe čoho podali oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie korupčnej trestnej činnosti, zneužívanie právomoci verejného činiteľa a trestného činu proti majetku.

Vyjadrenie žalovaného k doplneniu správnej žaloby

28. Žalovaný vo vyjadrení k doplneniu správnej žaloby zo dňa 08.10.2024 opätovne poukázal na proces konania podľa zákona č. 64/1997 Z. z., zdôraznil, že z dôvodu veľkej časovej náročnosti priebehu konania z dôvodu opakovaných námietok, nepodstatných sťažností, odvolaní a viacerých súdnych žalôb zo strany žalobcov, musí pristúpiť nielen k opätovnej aktualizácii RPS, ale s istotou k aktualizácii zoznamu terajších užívateľov pozemkov (členov ZO Lieskovec č. 2 v obvode projektu pozemkových úprav riešenej ZO Lieskovec č. 2). Dôvodom je vytvorenie geometrického plánu so zoznamom budúcich vlastníkov pozemkov pre písomnú a grafickú časť RPS v takej forme, aby bol schopný zápisu do operátu katastra nehnuteľností v k. ú. B.. Uviedol, že v priebehu viacročných procesov v konaní podľa zákona č. 64/1997 Z. z. sa neustále menia nielen zoznamy užívateľov záhradkových osád, ale aj zoznamy pôvodných vlastníkov, preto je nevyhnutné v každej etape tieto zoznamy aktualizovať. Konštatoval, že pre konkrétny súdny prieskum napadnutého rozhodnutia považuje požiadavku zo strany žalobcov o aktuálny a presný zoznam členov ZO Lieskovec č. 2 za neopodstatnenú a nedôvodnú.

29. Zdôraznil, že žaloba má byť podľa neho odmietnutá, pretože súdny prieskum sa priamo týka rozhodnutia vydaného v konaní podľa zákona č. 64/1997 Z. z. a súvislosti z iných uvedených podnikateľských a obchodných aktivít, nie sú predmetom konania podľa tohto zákona. Opätovne poukázal na podstatu záhradkových pozemkových úprav a celý priebeh tohto konania.

30. K poukazu žalobcov na neoprávnené manipulovanie so spisom uviedol, že ostatným účastníkom konania podobná obava doposiaľ nevznikla, pričom v prípade nepredloženia geometrického plánu z roku 1989 k zmluve by predchodca prvostupňového orgánu t. j. OPÚ PB nemohol konanie podľa zákona č. 64/1997 začať. Zdôraznil, že následné geometrické plány slúžili na odčlenenie tých záhradiek, ktoré už boli vyporiadané kúpnyimi zmluvami so SPF a pre ktoré tým pádom konanie podľa zákona č. 64/1997 Z. z. stratilo opodstatnenie. Podľa tohto zákona sa preto ďalej konalo len v prípade tých záhradiek, kde nedošlo k dohode medzi pôvodnými vlastníkami a užívateľmi, čo však nedokazuje, že by sa zmenšila výmera obvodu záhradkovej osady, ako sa mylne domnievajú žalobcovia. Zmenšila sa len výmera časti záhradkovej osady, kde sa v konaní pokračuje podľa zákona č. 64/1997 Z. z. Žalovaný zdôraznil, že spisová dokumentácia týkajúca sa konania ZO Lieskovec č. 2 nie je zaarchivovaným spisom, je to živá dokumentácia, v ktorej sa musí v konaní neustále pracovať a manipulovať. V žiadnom prípade podľa žalovaného nedochádza k vyťahovaniu, resp. odstraňovaniu jednotlivých listín, ktoré sú súčasťou spisu ani k ich dopĺňaniu, ako mylne uvádzajú žalobcovia. Žalovaný uviedol, že kompletná spisová dokumentácia bola niekoľkokrát z dôvodu prokurátorského, resp. súdneho prieskumu postúpená prokuratúram a súdom, ktoré s dokumentáciou tiež „manipulovali“, čo však nedokazuje, že by niekto zo spisu dokumenty odstraňoval alebo ich účelovo vkladal.

31. Žalovaný spochybnil tvrdenia žalobcov o tom, že vyjadrenia SPF zo dňa 13.11.2007, 28.12.2007, 20.02.2008 a 16.02.2009 sa v administratívnom spise nenachádzajú a netvoria jeho súčasť. Uviedol, že podľa obsahu spisovej dokumentácie administratívneho spisu prvostupňového orgánu predloženého správne mu súdu, sa predmetné vyjadrenia SPF nachádzajú v spise pod poradovým číslom 9., 14., 16. a 23. Žalovanému ani zamestnankyni prvostupňového orgánu nie je známa skutočnosť, že tieto vyjadrenia by boli zo spisu odstránené, a preto tvrdenia žalobcov považoval za zavádzajúce. Vzhľadom na uvedené žalovaný zotrval na svojich vyjadreniach a navrhol správne mu súdu, aby napadnuté rozhodnutia ako vecne správne potvrdil a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Replika

32. Žalobcovia v podanej replike zo dňa 05.11.2024 zotrvali na všetkých písomných vyjadreniach a v celom rozsahu namietli skutkové aj právne tvrdenia uvedené žalovaným. Vo vzťahu k vyjadreniam žalovaného ohľadne spoločnosti UNIKOMAS, a s., uviedli, že táto spoločnosť v roku 2021 ukončila prevádzkovú činnosť, a teda z uvedeného dôvodu sú subjektívne tvrdenia žalovaného, že jediným zámerom žalobcov je obchodno-podnikateľská činnosť tejto spoločnosti, nezakladajúca sa na pravde a žalobcovia ju namietajú.

33. Navrhli aby správny súd od A. B. K. ako predsedu Slovenského zväzu záhradkárov, Základná organizácia 23 - 55 Dubnica nad Váhom č. 2 Lieskovec vyžiadal presný počet členov Slovenského zväzu

záhradkárov, Základná organizácia 23 - 55 Dubnica nad Váhom č. 2 Lieskovec, a to ku dňu 24.10.2007, kedy užívatelia pozemkov ZO Lieskovec č. 2 predložili návrh na začatie konania o vyporiadaní vlastníctva k pozemkom v záhradkovej osade podľa § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. Žalobcovia uvedené navrhli za účelom preukázania toho, z akého konkrétneho počtu mala pri podaní návrhu na začatie konania byť počítaná nadpolovičná väčšina užívateľov pozemkov v ZO Lieskovec č. 2, pričom žalobcovia mali za to, že za všetkých členov nemožno považovať počet členov 42.

Duplika

34. Žalovaný v podanej duplike zo dňa 06.12.2024 opätovne poukázal na celý proces konania podľa zákona č. 64/1997 Z. z. Opakovane zdôraznil, že požiadavku žalobcov o aktuálny a presný zoznam členov ZO Lieskovec č. 2 považuje za nepodstatnú a neodôvodnenú. Žalovaný v podanej duplike v podstate zopakoval svoje predošlé vyjadrenia a poukázal na tvrdenia v nich uvedené.

Konanie pred správnym súdom

35. Správny súd v Banskej Bystrici ako vecne a miestne príslušný súd vec prejednal na nariadenom pojednávaní dňa 04.03.2025, na ktoré boli účastníci konania riadne a včas predvolaní v súlade s § 108 ods. 2 SSP. Prítomní účastníci konania sa vo svojej podstate pridržali svojich tvrdení uvedených vo svojich písomných podaniach. Správny súd na pojednávaní dospel k záveru, že správna žaloba žalobcov bola dôvodná, a preto zrušil napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy a vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

Relevantné zákonné ustanovenia

36. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z.; zriadenou záhradkovou osadou sa rozumie záhradková osada zriadená do 24. júna 1991 na pozemkoch, ku ktorým bola uzavretá zmluva o dočasnom užívaní pozemku medzi Slovenským zväzom záhradkárov, Slovenským zväzom chovateľov alebo jeho organizačnou zložkou (ďalej len „záhradkárska organizácia“), alebo jej členom a poľnohospodárskou organizáciou alebo inou organizáciou, ktorá k pozemku mala:

- a) právo správy (právo hospodárenia) alebo
- b) právo družstevného užívania, alebo
- c) právo náhradného užívania, alebo
- d) právo užívania na zabezpečenie výroby, alebo
- e) iné užívacie právo.

37. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 64/1997 Z. z.; nájomcom alebo užívateľom pozemkov v zriadenej záhradkovej osade (ďalej len „užívateľ“) sa rozumie člen záhradkárskej organizácie, ktorý na základe zmluvy so záhradkárskou organizáciou alebo poľnohospodárskou organizáciou, alebo inou organizáciou tieto pozemky obhospodaruje a užíva tie pozemky, ktoré slúžia všetkým členom záhradkárskej organizácie, najmä pozemky, na ktorých sú vybudované prístupové cesty, spoločné hygienické, rekreačné a iné prevádzkové zariadenia (ďalej len „spoločný pozemok“).

38. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z.; konanie sa začína na návrh nadpolovičnej väčšiny užívateľov, ktorí užívajú nadpolovičnú výmeru plochy a prislúchajúci podiel z výmery spoločných pozemkov a ktorí preukázali, že vlastníci odmietli k týmto pozemkom uzavrieť kúpnu zmluvu s návrhom ceny najmenej vo výške náhrady uvedenej v § 11 alebo že vlastníci sa k návrhu kúpnej zmluvy nevyjadrili v lehote podľa odseku 2.

Posúdenie opodstatnenosti žaloby-podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov súdom

39. Predmetom súdneho prieskumu bolo posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TN-OOP6-2023/038710-004 zo dňa 17.10.2023, ktorým zamietol odvolanie žalobcov a potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu č. OU-TN-PLO1-2022/000326-062, 063 zo dňa 14.07.2022, ktorým tento podľa § 9 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. nevyhovel námietkam žalobcov podaným proti Oznámeniu o začatí konania a zaslaní výpisu z aktualizovaného RPS.

40. Správny súd uvádza, že na danú vec aplikovaný zákon č. 64/1997 Z. z. je svojou podstatou zákonnou úpravou, umožňujúcou zásah do vlastníckych práv subjektov, ktorých pozemky sú v legálnom užívaní členov záhradkárskej organizácie. Keďže sa jedná o zásah do vlastníctva, ktorý by mal byť len výnimočným a iba na základe zákonných dôvodov, je nevyhnutné, aby orgány verejnej správy citlivo a nediskriminačne postupovali pri úprave a zmene vlastníckych vzťahov, a preto je ich povinnosťou konať a posudzovať úkony účastníkov výlučne iba v zmysle účelu zákona.

41. Správny súd sa v prvom rade zaoberal tými žalobnými námietkami žalobcov, v prípade ktorých preukázania by bolo žalobou napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné. Pre efektívny súdny prieskum je totiž nutné preverovanie zákonnosti začať od nepreskúmateľnosti (ktorá je zrušujúcim dôvodom napadnutého rozhodnutia podľa § 191 písm. d) SSP), keďže táto je základnou prekážkou každého súdneho prieskumu (obdobne napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžf/68/2016 zo dňa 27.06.2017). Správny súdny poriadok v ustanovení § 191 ods. 1 písm. d) upravuje ako jeden z dôvodov zrušenia v správnom súdnom konaní preskúmaného rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy jeho nepreskúmateľnosť, a tú následne rozlišuje na nepreskúmateľnosť pre nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov. O nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov ide okrem iného aj vtedy, ak sa orgán verejnej správy riadne nevyporiada so všetkými námietkami účastníkov konania, prípadne svoje rozhodnutie neodôvodní. Z ustanovenia § 47 ods. 2 správneho poriadku vyplýva, že v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval. Podľa názoru súdu argumenty a závery orgánu verejnej správy nesmú vzbudiť pochybnosti o jeho nezávislosti a odbornosti. Z odôvodnenia musí rovnako plynúť vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Rozhodnutie, ktorého odôvodnenie nespĺňa tieto náležitosti je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože nedáva dostatočné záruky, že nebolo vydané v dôsledku svojvôle. O nepreskúmateľnosť pre nezrozumiteľnosť ide vtedy, ak je rozhodnutie nejasné alebo protirečivé.

42. Žalobcovia v žalobe namietali nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov (žalobný dôvod podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP) vo vzťahu k posúdeniu otázky legitimity a účastníctva ZO Lieskovec č. 2 v konaní podľa zákona č. 64/1997 Z. z., ako aj nedostatočné vyporiadanie sa orgánov verejnej správy s podanými námietkami, ktoré podľa nich smerovali k zastaveniu konania. Správny súd sa preto v prvom rade zaoberal takto vznesenými žalobnými námietkami.

43. Žalobcovia namietali otázku legitimity a účastníctva ZO Lieskovec č. 2 v konaní podľa zákona č. 64/1997 Z. z. z dôvodu nelegálnosti záhradkovej osady a požadovali zastavenie konania namietajúc platnosť nájomnej zmluvy (Zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov zo dňa 01.02.1983) a nedostatočné vysporiadanie sa orgánov verejnej správy s takto podanými námietkami. Žalovaný a prvostupňový orgán vo vzťahu k platnosti Zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov zo dňa 01.02.1983 uviedli, že úsudok o platnosti tejto zmluvy a vyriešenie legitimity navrhovateľa vykonal právny predchodca prvostupňového orgánu, teda OPÚ PB, ktorý začal konanie v zmysle zákona č. 64/1997 Z. z., a teda pokiaľ by neuznal legitimitu ZO Lieskovec č. 2, konanie by začať nemohlo. Zdôraznili, že o správnosti úsudku právneho predchodcu nemali dôvod pochybovať a v kontexte tejto námietky tiež poukázali na to, že uvedené skutočnosti potvrdil aj Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 6Sžrk/12/2019 zo dňa 05.08.2020, ktorým bola zamietnutá kasačná sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 13S/51/2018 zo dňa 23.11.2019, ktorým krajský súd odmietol správnu žalobu žalobcov o preskúmanie zákonnosti listu žalovaného č. OU-TN-PLO-2018/001016-033 zo dňa 02.11.2018. V tejto súvislosti orgány verejnej správy uviedli, že „kasačný súd konštatoval, že otázku legitimity navrhovateľa, ktoré začalo podaním navrhovateľa dňa 24.10.2007, ktorý svoju legitimitu odvodzuje od potvrdenia SZZ a platnosti Zmluvy, je kompetentný hodnotiť príslušný správny orgán v konaní podľa zákona o záhradkových osadách.“ Správny súd v kontexte uvedeného dospel k záveru, že orgány verejnej správy žalobcom neposkytli dostatočne zrozumiteľnú odpoveď na ich námietku spochybňujúcu platnosť Zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov zo dňa 01.02.1983, pretože bolo potrebné, aby uviedli dôvody a svoju vlastnú úvahu, na základe ktorých dospeli k záveru o tom, že túto považovali za platnú. Podľa správneho súdu nebolo postačujúce, aby sa žalovaný a prvostupňový orgán v odôvodnení svojich rozhodnutí obmedzili iba na stručné konštatovanie o posúdení platnosti Zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov zo dňa 01.02.1983 svojim predchodcom a odkazom na rozhodnutia kasačného súdu, či Krajského súdu v Trenčíne. Aj z obsahu týchto rozhodnutí nepochybne vyplynulo, že otázka posúdenia platnosti Zmluvy o dočasnom

užívání pozemkov zo dňa 01.02.1983, sa má vyriešiť ako predbežná otázka v rámci prebiehajúceho administratívneho konania, pričom povinnosťou žalovaného a prvostupňového orgánu bolo riadne a zrozumiteľne zdôvodniť vyriešenie tejto predbežnej otázky v konečnom rozhodnutí, podliehajúcom súdnemu prieskumu. Povinnosťou žalovaného a prvostupňového orgánu bolo preto reagovať aj na argumentáciu žalobcov a zrozumiteľne zodpovedať na to, prečo túto argumentáciu považovali za nesprávnu. Aj s ohľadom na uvedené je podľa správneho súdu zrejmé, že predmetné rozhodnutia súdov, na ktoré odkázali žalovaný a prvostupňový orgán vo svojich rozhodnutiach, sa netýkali posudzovania platnosti zmluvy, ale súdy v nich konštatovali, že zodpovedať túto otázku je úlohou správnych orgánov. Správny súd v kontexte všetkých uvedených súvislostí preto po preskúmaní rozhodnutí žalovaného a prvostupňového orgánu dospel k záveru o absencii dôvodov a úvah orgánov verejnej správy týkajúcich sa vyriešenia otázky platnosti Zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov zo dňa 01.02.1983, a preto považoval túto žalobnú námietku za dôvodnú.

44. Žalobcovia tiež namietali nedostatočné vysporiadanie sa orgánov verejnej správy s podanými námietkami, ktoré podľa nich smerovali k zastaveniu konania, pričom hlavným dôvodom podľa ich názoru bolo, že ZO Lieskovec č. 2 nebola spôsobilá byť účastníkom konania, rozporujúc splnenie zákonnej podmienky podľa § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z.z., teda splnenie podmienky podania návrhu nadpolovičnou väčšinou užívateľov a ich obhospodarujúcej výmery podľa tohto zákona. Žalobcovia tiež namietali, že žalovaný ani prvostupňový orgán nevenovali náležitú pozornosť otázke, ako je potrebné vykladať podmienku možnosti začatia konania na návrh nadpolovičnej väčšiny užívateľov, ktorí užívajú nadpolovičnú výmeru plochy, keď uviedli iba podľa žalobcov vágne konštatovanie o splnení podmienky, nepodložené žiadnou právnou argumentáciou a relevantným právnym odôvodnením. Správny súd konštatuje, že s argumentom žalobcov ohľadne preukázania aktívnej legitímácie kvalifikovaného počtu navrhovateľov (teda užívateľov) podávajúcich návrh na začatie konania podľa zákona č. 64/1997 Z. z., sa žalovaný, ako ani prvostupňový orgán vo svojej podstate ani v jednom z rozhodnutí nevysporiadali, t. j. nekonkretizovali, koľko celkovo užívateľov (menovite) užívalo v čase podania návrhu (24.10.2007) záhradky v dotknutej záhradkovej osade a koľko z nich (menovite) stále so statusom užívateľa podalo predmetný návrh s prípadným zohľadnením odkúpenia záhradiek od vlastníkov (na základe ktorého by už nemali status užívateľov, a teda neboli a nemohli byť osobami aktívne legitimovanými na jeho podanie). Žalovaný, ako aj prvostupňový orgán vo vzťahu k takto formulovaným námietkam vždy iba odkazovali na to, že splnením týchto podmienok sa už zaoberal právny predchodca prvostupňového orgánu, teda OPÚ PB a poukazovali na doloženie kúpnej zmluvy č. 4K 183698 zo dňa 12.08.1998 uzatvorenej medzi časťou užívateľov ZO Lieskovec č. 2 a vlastníkom SPF, ktorou malo byť preukázané vyporiadanie časti záhradkovej osady o výmere 50 086 m². Zároveň konštatovali, že z tohto dôvodu do konania mohli vstúpiť len tie pozemky obhospodarované užívateľmi, ktoré spĺňali podmienky na vyporiadanie záhradkovej osady podľa zákona č. 64/1997 Z. z., sumarizujúc, že návrh na začatie konania podali užívatelia pozemkov o výmere 16 758 m², z čoho vyplýva, že návrh podalo prostredníctvom splnomocnených zástupcov 42 užívateľov pozemkov, ktorí tvoria nadpolovičnú väčšinu užívateľov, ktorí užívajú nadpolovičnú výmeru plochy a prislúchajúci podiel výmery spoločných pozemkov a ktorí preukázali, že vlastníci s nimi neuzatvorili kúpne zmluvy, čím splnili podmienky podľa § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z.z. Správny súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia a prvostupňového rozhodnutia mal za to, že tieto orgány v zásade konštatovali splnenie podmienok na podanie návrhu podľa § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z., v dôsledku jeho podania 42 užívateľmi pozemkov, a to na základe nimi udeleného „splnomocnenia“ svojim zástupcom (A. B. K., A. L. L.), teda bez bližšej špecifikácie a konkretizácie, aký bol alebo či to bol aj celkový počet užívateľov záhrad v dotknutej záhradkárskej osade, s tým, že ďalej sa už orgány verejnej správy zaoberali iba polemikou ohľadne ustálenia výmery navrhovateľmi (užívateľmi) užívaných záhrad potrebnej na podanie návrhu (viď ďalšia zákonná podmienka) v pomere k celkovej výmere dotknutej záhradkovej osady. Inými slovami možno povedať, že s námietkou žalobcov o nesplnení prvého zo zákonných predpokladov na začatie konania podľa zákona č. 64/1997 Zb., sa žalovaný, ako aj prvostupňový orgán vysporiadali bez ďalšieho zrozumiteľného odôvodnenia iba strohým konštatovaním, že táto prvá zákonná podmienka bola splnená. Orgány verejnej správy tak podľa správneho súdu dostatočne zrozumiteľne neodôvodnili, koľko členov mala ZO Lieskovec č. 2 v dobe podania návrhu, koľko z nich bola nadpolovičnou väčšina, aká bola výmera pozemkov, ktorú ZO Lieskovec č. 2 užívala v čase podania návrhu, aká bola výmera vyporiadaných a nevyporiadaných pozemkov a akými následnými úvahami žalovaný a prvostupňový orgán dospeli k záveru o tom, že návrh bol podaný nadpolovičnou väčšinou členov a v súlade s § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. S ohľadom na uvedené správny súd takto formulovanú žalobnú námietku vyhodnotil ako dôvodnú.

45. S ohľadom na uvedené, správny súd po preskúmaní rozhodnutí žalovaného a prvostupňového orgánu dospel k záveru, že žalovaný ani prvostupňový orgán sa dostatočne zrozumiteľne vo svojich rozhodnutiach nevysporiadali s dvomi námietkami žalobcov, a to konkrétne s námietkou týkajúcou sa posúdenia platnosti Zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov zo dňa 01.02.1983 a s námietkou týkajúcou sa počtu členov záhradkovej osady Lieskovec č. 2 v dobe podania návrhu na vyporiadanie pozemkov. Správny súd vníma, že administratívne konanie sa vedie od roku 2007, avšak podľa jeho názoru nemožno neprihliadnuť na to, že orgány verejnej správy dostatočne zrozumiteľne v tomto konaní nezodpovedali na námietky žalobcov. Správny súd má za to, že odôvodnenie uvedené v napadnutom a prvostupňovom rozhodnutí vo vzťahu k žalobným námietkam žalobcov uvedeným v odseku 43. a 44. odôvodnenia toho rozsudku, nebolo postačujúce. Podľa správneho súdu, napadnuté a prvostupňové rozhodnutie nezodpovedá kritériám, ktoré sa vyžadujú v rámci zásadnej požiadavky na spravodlivé konanie, poskytujúce dostatočnú mieru ochrany práv jeho účastníkov, vrátane práva na primerané odôvodnenie rozhodnutia, teda zrozumiteľnosť rozhodnutia a dostatok ním vyjadrených dôvodov podporujúcich výrok. Rozhodnutia sice spĺňajú predpísané náležitosti v zmysle § 47 ods. 1 správneho poriadku, teda obsahujú výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní, avšak v ich odôvodnení absentujú náležitosti v zmysle § 47 ods. 3 správneho poriadku, a to najmä, akými úvahami boli orgány vedené pri posudzovaní námietok, ako použili správnu úvahu pri aplikácii právnych predpisov, na základe ktorých rozhodovali, a ako sa vyrovnali s námietkami žalobcov.

46. Treba zdôrazniť, že orgán verejnej správy (obdobne ako správny súd) nie je povinný reagovať na všetky námietky účastníka konania, avšak rozhodnutie orgánu verejnej správy musí uviesť relevantné a dostatočné dôvody, na základe ktorých bolo vydané. Uvedené vyplýva aj z nálezov Ústavného súdu SR zo dňa 10.07.2002, sp. zn. I. ÚS 56/01, v ktorom konštatoval, že „rozhodnutie správneho orgánu musí uviesť relevantné a dostatočné dôvody, na základe ktorých bolo vydané. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Z hľadiska práva na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy s ohľadom aj na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri napr. rozsudok Garcia Ruiz v. Španielsko z 21.01.1999, § 26, týkajúci sa povinnosti súdov odôvodniť svoje rozhodnutia) však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené správnym orgánom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za základný pre svoju argumentáciu.“ Je potrebné prisvedčiť žalobcom, že žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí dostatočne zrozumiteľne nevysporiadal s vyššie uvedenými námietkami žalobcov, a to ani v rozsahu, či tieto posúdil dostatočne prvostupňový orgán a akým spôsobom a akou úvahou dospel k rovnakým záverom ako prvostupňový orgán.

47. Správny súd zdôrazňuje, že rozhodnutie orgánu verejnej správy musí byť odôvodnené a musí byť z neho dostatočne zrejmé, na základe čoho dospel k svojmu rozhodnutiu. Aj keď nie je nevyhnutné, aby sa orgán verejnej správy vysporiadal s úplne všetkými námietkami účastníka konania, musí byť z jeho odôvodnenia zrejmé, na základe akých konkrétnych skutkových okolností a dôkazov dospel k svojmu záveru, a akým spôsobom na skutkový stav v predmetnej veci aplikoval relevantné ustanovenia právnych predpisov. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o jeho vlastnú argumentáciu, v nedostatočnej miere reflektuje na podstatné námietky uvádzané žalobcami v odvolaní. Žalovaný (a rovnako i prvostupňový orgán) nedostatočne ozrejmil vlastné úvahy pri posúdení veci vo vzťahu k posúdeniu platnosti Zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov zo dňa 01.02.1983 a k námietke týkajúcej sa počtu členov záhradkovej osady Lieskovec č. 2 v dobe podania návrhu na vyporiadanie pozemkov. Odôvodnenie žalovaného a prvostupňového orgánu vo vzťahu k týmto námietkam žalobcov bez toho, aby orgány verejnej správy ozrejmili aj proces uvažovania, ktorý týmto ich záverom predchádzal, nedáva priestor pre pochopenie, prečo žalovaný a prvostupňový orgán vo veci rozhodli tak, ako rozhodli, čo následne nedáva ani priestor správneho súdu na preskúmanie správnosti úvah žalovaného a prvostupňového orgánu vedúcich k prijatému záveru. Vzhľadom na uvedené správny súd dospel k záveru o tom, že žalovaný i prvostupňový orgán dostatočne zrozumiteľne nevysvetlili svoje skutkové a právne závery.

48. Podľa správneho súdu, aj keď vyššie uvedené skutočnosti už samé o sebe postačujú na zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia a prvostupňového rozhodnutia ako celku, správny súd sa pre úplnosť veci, aj v záujme usmernenia ďalšej rozhodovacej činnosti orgánov verejnej správy v danej veci, v ďalšom zaoberal aj rozsahom a charakterom odôvodnenia žalovaného a prvostupňového orgánu v interakcii na žalobné námietky žalobcov aj pokiaľ ide o ďalší zákonný predpoklad na začatie konania podľa zákona č. 64/1997 Z. z.

49. Vo vzťahu k žalobnej námietke týkajúcej sa nesprávneho právneho posúdenia správny súd uvádza, že vzhľadom k tomu, že napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie zrušil pre nezrozumiteľnosť, nemohol posudzovať, či orgány verejnej správy dospeli pri vydávaní týchto rozhodnutí k správnym právnym záverom a vec správne právne posúdili. S ohľadom na námietky žalobcov o nesprávnom právnom posúdení spočívajúcich v argumentácii o nesplnení podmienok podľa § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. aj z dôvodu, že nebolo možné domáhať sa v konaní vyporiadania vlastníctva k pozemkom v ZO Lieskovec č. 2, keďže časť užívateľov už mala pozemky vyporiadané, pričom vlastníctvo pozemkov v záhradkovej osade možno vyporiadať iba ako celok, správny súd uvádza, že zo znenia § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. vyplýva, že konanie sa začína na návrh nadpolovičnej väčšiny užívateľov, ktorí užívajú nadpolovičnú výmeru plochy a prislúchajúci podiel z výmery spoločných pozemkov a preukázali, že vlastníci odmietli k týmto pozemkom uzavrieť kúpnu zmluvu alebo sa k návrhu zmluvy nevyjadrili. Podľa správneho súdu vychádzajúc z tohto ustanovenia možno dospieť k záveru, že návrh na vyporiadanie vlastníctva k pozemkom v ZO Lieskovec č. 2 mala podať nadpolovičná väčšina užívateľov nevyporiadaných pozemkov, pretože nemožno opomenúť, že časť užívateľov (t. j. záhradkárov) už mala vlastníctvo vyporiadané na základe kúpnej zmluvy č. 4K 183698 zo dňa 12.08.1998 uzatvorenej medzi časťou užívateľov ZO Lieskovec č. 2 a vlastníkom SPF. Inými slovami, pre posúdenie aktívnej legitímácie nie je podstatné, akú výmeru z celkovej výmery dotknutej záhradkárskej osady žiadali navrhovatelia vyporiadať, ale akú výmeru navrhovatelia podávajúci návrh ku dňu jeho podania reálne užívali (t. j. nie je dôležité koľko chceli odkúpiť, ale koľko vlastnili), pretože rozsah výmery, ktorú žiadali vyporiadať sa síce mohol, ale nemusel rovnať rozsahu nimi užíwanej výmery parciel ku dňu podania návrhu. V prípade prisvedčenia argumentácii žalobcom by totiž došlo k stavu, kedy by už vôbec nebolo možné vyporiadať vlastníctvo k nevyporiadaným pozemkom v ZO Lieskovec č. 2 (t. j. k pozemkom o výmere 16 758 m²), keďže k časti vyporiadania pozemkov ZO Lieskovec č. 2 už došlo, čo však zrejme nebolo úmyslom zákonodarcu pri tvorbe zákonnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 64/1997 Z. z.

50. Žalobcovia tiež namietali absenciu geometrického plánu zo dňa 30.06.1989, ktorý mal byť predložený spolu so Zmluvou o dočasnom užívaní pozemkov uzatvorenou dňa 01.02.1983. Správny súd po preskúmaní obsahu administratívnych spisov dospel k záveru o nedôvodnosti takto vznesenej námietky, nakoľko z obsahu administratívnych spisov jednoznačne vyplynulo, že geometrický plán č. 243-207-238/89 zo dňa 30.06.1989 bol ich súčasťou. Zároveň je potrebné poukázať tiež na to, že žalovaný ako i prvostupňový orgán správne aj v odôvodnení svojich rozhodnutí k námietkam týkajúcim sa absencie geometrického plánu zo dňa 30.06.1989 uviedli, že tento bol predložený spolu so Zmluvou o dočasnom užívaní pozemkov uzatvorenou dňa 01.02.1983 a s podaným návrhom užívateľov. Správny súd tiež konštatuje, že aj zo samotného návrhu užívateľov pozemkov na vyporiadanie vlastníctva pozemkov v ZO Lieskovec č. 2 zo dňa 24.10.2007 vyplýva, že jeho súčasťou bola Zmluva o dočasnom užívaní pozemkov zo dňa 01.02.1983 a tiež geometrický plán zo dňa 30.06.1989 na oddelenie záhrad, ktorý bol vyhotovený – Geodézia n.p. Žilina, Považská Bystrica a overený Krajskou správou geodézia a kartografie v Banskej Bystrici, stredisko geodézie v Považskej Bystrici zo dňa 30.06.1989, a ktorým došlo k zosúladieniu grafickej a písomnej časti Zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov zo dňa 01.02.1983. Nemožno tiež opomenúť, že na geometrický plán zo dňa 30.06.1989, ktorý bol súčasťou administratívneho spisu bolo tiež odkazované a bol uvádzaný aj v ďalších písomnostiach tvoriacich obsah administratívneho spisu (konkrétne napr. v oznámení Obvodného pozemkového úradu Považská Bystrica č. H07/01298-10 zo dňa 11.01.2008). Pokiaľ žalobcovia v kontexte takto vznesenej námietky poukazovali na absenciu predloženia geometrického plánu zo dňa 30.06.1989 a Zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov zo dňa 01.02.1983 k návrhu užívateľov na začatie konania zo dňa 24.10.2007 aj s poukazom na osvedčovaciu doložku zo dňa 07.05.2009, správny súd má za to, že len z dôvodu, že osvedčovacia doložka osvedčujúca, že vyhotovená listina súhlasí s originálom sama o sebe nemôže preukazovať, že v čase podania návrhu užívateľov zo dňa 24.10.2007 prvostupňovému orgánu neboli predmetné dokumenty predložené (napr. v originálnom vyhotovení). S ohľadom na uvedené sa správny súd preto stotožnil s prvostupňovým orgánom a žalovaným, a túto žalobnú námietku považoval za nedôvodnú.

51. Vo vzťahu k žalobnej námietke o nelegálnom pôsobení užívateľov ZO Lieskovec č. 2 na časti parc. č. 791/2 z dôvodu, že predmetný pozemok nebol nikdy delimitovaný pôvodným správcom do Poľnohospodárskeho pôdneho fondu v správe SPF a nachádzajú sa na nej stavby postavené bez riadneho stavebného povolenia, správny súd uvádza, že túto námietku považoval za nekonkrétnu. Z obsahu takto formulovanej žalobnej námietky vyplýva, že sa jedná skôr o prezentovanie skutkových

okolností a subjektívnych názorov žalobcov, pričom žalobcovia v takto formulovanej žalobnej námietke dostatočne konkrétne neuviedli, v čom spočívala nimi tvrdená nezákonnosť napadnutého rozhodnutia na základe takto vznesenej námietky, aký vplyv mali mať nimi tvrdené skutočnosti na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia a na ich práva a právom chránené záujmy, a preto túto žalobnú námietku správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Nad rámec uvedeného správny súd tiež dodáva, že posudzovanie prípadnej legálnosti/nelegálnosti existujúcich stavieb v ZO Lieskovec č. 2 sa netýka konania podľa zákona č. 64/1997 Z. z., nakoľko takéto posudzovanie patrí do kompetencie príslušného stavebného úradu.

52. Pokiaľ žalobcovia vzniesli žalobnú námietku aj vo vzťahu k určaniu navrhovanej kúpnej ceny, za ktorú by užívatelia mali na základe podaného návrhu podľa § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. nadobudnúť do svojho vlastníctva pozemky patriace žalobcom, správny súd aj takto formulovanú žalobnú námietku považoval za nedôvodnú. Žalobcovia v podstate pri formulácii takto podanej námietky poukázali na neadekvátnosť a podhodnotenie navrhovanej ceny, ktorá nemala podľa nich zodpovedať reálnej cene pozemkov, ich kvalite a využitiu s poukazom na to, že na danom mieste sa nachádza zemník ílovitých zemín, ktorých nepriepustnosť je stanovená koeficientom $K_{max}/1 \times 10^{-11} S^{-1}$, čo je vysokokvalitný materiál do hydroizolačných vrstiev stavby skládky odpadov. Zdôrazňovali tiež zásah do svojho vlastníckeho práva garantovaného Ústavou SR a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Správny súd opätovne zdôrazňuje, že takto žalobcami formulovanú žalobnú námietku považoval skôr za všeobecné konštatovania a subjektívne názory žalobcov, pretože žalobcovia dostatočne konkrétne neuviedli, v čom spočívala nimi tvrdená nezákonnosť napadnutého rozhodnutia a aký vplyv mali mať nimi tvrdené skutočnosti na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia a ich práva a právom chránené záujmy. Takto všeobecne formulovanú a nekonkrétnu žalobnú námietku žalobcov bolo možné považovať skôr za vyjadrenie všeobecného nesúhlasu žalobcov s rozhodnutím žalovaného, resp. s hodnotením vecí orgánmi verejnej správy, brániacu tomu, aby správny súd na jej základe konštatoval nezákonnosť napadnutého rozhodnutia a rozhodnutia prvostupňového orgánu. Správny súd zároveň konštatuje, že k takto vznesenej žalobnej námietke (a rovnako ani v priebehu administratívneho konania) žalobcovia nepredložili nijaké relevantné podklady preukazujúce neadekvátnosť navrhovanej kúpnej ceny (napr. porovnávací znalecký posudok, ohodnotenie pozemkov, ...). Zákon č. 64/1997 Z. z. za účelom zabezpečenia, aby vlastníci pozemkov nachádzajúcich sa v záhradkových osadách dostali za tieto pozemky náhradu, ktorá zodpovedá ich trhovej cene ku dňu prevodu, stanovil, že výška náhrady sa určí na základe znaleckého hodnotenia vykonaného podľa osobitného predpisu, ktorým je vyhláška č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Správny súd uvádza, že táto úprava je obsiahnutá v § 8 ods. 1 v spojení s § 18c ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z., pričom predmetný zákon a ani vyhláška č. 492/2004 Z. z. neobsahujú žiadne ustanovenie, ktoré by umožňovalo korigovať ohodnotenie pozemkov tým, že sa nebudú ohodnocovať podľa ich stavu ku dňu prevodu, ale podľa stavu infraštruktúry k týmto pozemkom ku dňu vzniku záhradkovej osady. Predkladateľ návrhu zákona č. 57/2011 Z. z., ktorým bol novelizovaný zákon č. 64/1997 Z. z. vo všeobecnej časti dôvodovej správy ako dôvod predloženia návrhu zákona uviedol, že návrh predložil v dôsledku výkonu rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Urbárska obec Trenčianske Biskupice vs. Slovenská republika zo dňa 27.11.2007. Uviedol tiež, že na predkladaný zákon nadväzuje novela vyhlášky č. 492/2004 Z. z., ktorá spočíva v zmene spôsobu stanovenia všeobecnej hodnoty pozemkov metódou polohovej diferenciácie, keď sa pri pozemkoch v záhradkových osadách, chatových osadách a hospodárskych dvoroch poľnohospodárskych pozemkov jednoznačne upravuje spôsob zohľadnenia ich využívania. Z uvedenej dôvodovej správy sa tak možno dozvedieť, prečo zákonodarca zmenil zákon č. 64/1997 Z. z. tak, že stanovil, že náhrada za pozemky sa určí na základe znaleckého ocenenia vykonaného podľa vyhlášky č. 492/2004 Z. z.

53. Na základe vyššie uvedených skutočností dospel správny súd k názoru, že napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie, sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, a preto správny súd v zmysle ust. § 191 ods. 1 písm. d) SSP zrušil rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového orgánu a vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

54. V ďalšom konaní, ohľadne ustálenia, či bol splnený prvý z kumulatívnych zákonných predpokladov na začatie konania podľa zákona č. 64/1997 Z. z., bude úlohou prvostupňového orgánu zrozumiteľne a explicitne ustáliť, koľko osôb ku dňu podania návrhu na začatie konania malo status užívateľa záhradky v ZO Lieskovec č.2 (§ 2 ods. 2 zákona č. 64/1997 Z. z.) a koľko z nich podalo návrh na začatie tohto konania, pričom s ohľadom na druhú zákonnú podmienku posúdi, či na podanie návrhu bola dosiahnutá

zákonom požadovaná nadpolovičná väčšina užívateľov z ich celkového počtu alebo nie, pričom je potrebné mať na zreteli, že zákonná konštrukcia § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. je zakotvená tak, že podstatný je počet užívateľov a nie počet nimi užívaných záhrad (t. j. zákon nevyžaduje, aby návrh podali užívatelia užívajúci nadpolovičnú väčšinu záhradiek z celkového počtu záhradiek v dotknutej záhradkárskej osade). Úlohou prvostupňového orgánu teda bude dostatočne zrozumiteľne sa vysporiadať s námietkami žalobcov týkajúcimi sa platnosti Zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov zo dňa 01.02.1983 a počtu členov záhradkovej osady Lieskovec č. 2 v dobe podania návrhu za účelom posúdenia a vyhodnotenia prípadného splnenia podmienok podľa 2 ods. 1 a § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. a svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť a uviesť v ňom úvahy, na základe ktorých dospeje k svojím záverom.

55. K dôkazom navrhovaným žalobcami – prečítať napadnuté rozhodnutie, prečítať prvostupňové rozhodnutie, oboznámiť sa s úplným administratívnym spisom žalovaného, prečítať listiny uvedené v prílohe správnej žaloby, správny súd uvádza, že nepovažoval za potrebné vykonanie týchto dôkazov, pretože účastníci konania disponovali všetkými uvedenými listinami, mali možnosť sa oboznámiť s týmito listinami, ako aj s obsahom súdneho a administratívneho spisu, teda poznali obsah predmetných listín aj obsah súdneho a administratívneho spisu, mali možnosť sa k nim vyjadriť v priebehu súdneho konania a túto možnosť aj využili. Vo vzťahu k navrhovanému dôkazu – preukázaniu aktuálneho zoznamu všetkých členov Slovenského zväzu záhradkárov Základná organizácia 23 – 55 Dubnica nad Váhom č. 2 Lieskovec z dôvodu, že ak tento nie je aktuálny, predseda A. K. nedisponuje riadnym plnomocenstvom na zastupovanie členov, čím malo dôjsť podľa žalobcov k vade konania pred prvostupňovým orgánom a žalovaným, správny súd uvádza, že tento navrhnutý dôkaz nevykonal z dôvodu, že vykonanie tohto dôkazu s ohľadom na obsah administratívneho spisu, súčasťou ktorého bol aj návrh užívateľov spolu so zoznamom členov (užívateľov) ZO Lieskovec č. 2, ako aj s ohľadom na zistený skutkový a právny stav, nepovažoval v tomto štádiu konania za potrebné pre svoje rozhodnutie.

56. Správny súd považoval za nevyhnuté vysporiadať sa tiež s vyjadrením žalobcov ohľadne manipulácie s administratívnym spisom. Vo vzťahu k vyjadreniu žalobcov ohľadne neoprávnenej manipulácie s administratívnym spisom prvostupňového orgánu, ktorého obsah podľa žalobcov nezodpovedal pôvodnému obsahu, pričom podľa žalobcov mali byť z neho vyňaté viaceré rozhodujúce dokumenty a zároveň iné dokumenty, ktoré súčasťou administratívneho spisu doposiaľ neboli, v ňom zrazu obsiahnuté boli, správny súd uvádza, že akákoľvek manipulácia s administratívnym spisom nebola preukázaná. Skutočnosť, že žalobcovia si v určitom priebehu administratívneho konania nechali urobiť kópiu administratívneho spisu a následné zistenie v súdnom konaní, že tento obsah nie je identický, nemôže sama osebe zakladať záver o manipulácii so spisom. Správny súd preskúmal obsah administratívneho spisu, pričom zistil, že tento obsahoval všetky písomnosti uvedené v jeho súhrnnom prehľade, pričom jednotlivé písomnosti založené v administratívnom spise boli číselne označené. Je pravdou, že niektoré písomnosti neboli na základe očíslovania správne zoradené a založené, avšak v administratívnom spise sa nachádzali. Vo vzťahu k absencii vyjadrení SPF zo dňa 13.11.2007, 28.12.2007, 20.02.2008 a 16.02.2009 v administratívnom spise prvostupňového orgánu, správny súd po preskúmaní obsahu administratívneho spisu uvádza, že všetky tieto vyjadrenia sú súčasťou administratívneho spisu (konkrétne sa nachádzajú pod poradovým č. 9., 14., 16. a 23. v administratívnom spise), a teda nebolo preukázané, že by boli z obsahu administratívneho spisu vyňaté. K absencii geometrického plánu zo dňa 30.06.1989 v administratívnom spise prvostupňového orgánu správny súd uvádza, že aj zo samotného návrhu užívateľov pozemkov na vypořádanie vlastníctva pozemkov v ZO Lieskovec č. 2 zo dňa 24.10.2007 vyplynulo, že jeho súčasťou bola Zmluva o dočasnom užívaní pozemkov zo dňa 01.02.1983 a tiež geometrický plán zo dňa 30.06.1989 na oddelenie záhrad, ktorý bol vyhotovený – Geodézia n. p. Žilina, Považská Bystrica a overený Krajskou správou geodézia a kartografie v Banskej Bystrici, stredisko geodézie v Považskej Bystrici zo dňa 30.06.1989. Ako už správny súd uvádzal aj vyššie v odôvodnení tohto rozsudku, nemožno tiež opomenúť, že na geometrický plán zo dňa 30.06.1989, ktorý bol súčasťou administratívneho spisu bolo tiež odkazované a bol uvádzaný aj v ďalších písomnostiach tvoriacich obsah administratívneho spisu (konkrétne napr. v oznámení Obvodného pozemkového úradu Považská Bystrica č. H07/01298-10 zo dňa 11.01.2008). Správny súd zároveň podotýka, že v priebehu administratívneho konania bolo iniciovaných viacero súdnych konaní, sťažnostné konanie ako aj konanie pred orgánmi činnými v trestnom konaní, preto mohlo dôjsť v priebehu týchto konaní k situácii, že obsah dokumentov nachádzajúcich sa v administratívnom spise mohol byť z dôvodu vykonávaných úkonov aj v rámci jednotlivých konaní pred príslušnými orgánmi poprehadzovaný, keďže sa jedná o „živú dokumentáciu“ čo však v konečnom dôsledku a pri rozumnom

vyhodnotení všetkých týchto skutočností nemožno vyhodnotiť ako manipuláciu s administratívnym spisom.

57. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP (a contrario), podľa ktorého správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak má žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech. Žalobcovia boli v konaní pred správnym súdom úspešní, a preto im správny súd voči žalovanému priznal náhradu dôvodne vynaložených trov konania v úplnom rozsahu podľa § 167 ods. 1 SSP, keď zaviazal žalovaného na ich zaplatenie žalobcom v súdom určenej lehote, s výnimkou špecifikácie výšky trov konania, o ktorej prináleží rozhodnúť vyššiemu súdnemu úradníkovi samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 175 ods. 2 SSP. Správny súd náhradu trov konania nepriznal ďalším účastníkom konania 1/, 2/ a 3/, pretože im nebola uložená žiadna povinnosť, v súvislosti s plnením ktorej by im trovy v konaní vznikli a neboli tak splnené zákonné podmienky uvedené v § 169 SSP.

58. Rozhodnutie prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contr.).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd – Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (§ 438 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Správnom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP).

Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP, (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.